

Πλάτων, Μένων, 71e-72a

Γ1. Αρχικά, αν θέλεις (να εξετάσεις ή να μάθεις) την αρετή του άνδρα, είναι εύκολο, γιατί αυτή είναι η αρετή του άνδρα, δηλαδή να είναι ικανός στα πράγματα της πόλεως, και, ενώ ασχολείται με αυτά, να ευεργετεί τους φίλους και να βλάπτει τους εχθρούς, και να προσέχει ο ίδιος να μην πάθει τίποτα παρόμοιο. Αν θέλεις (να εξετάσεις ή να μάθεις) την αρετή της γυναίκας, δεν είναι δύσκολο να εξηγήσει κανείς ότι πρέπει αυτή να κυβερνά καλά το σπίτι, διατηρώντας σε καλή κατάσταση όσα βρίσκονται μέσα σ' αυτό και να είναι υπάκουη στον άνδρα. Επιπλέον, άλλη είναι η αρετή του παιδιού, και του κοριτσιού και του αγοριού, και του ηλικιωμένου ανθρώπου, είτε θέλεις του ελεύθερου, είτε θέλεις του δούλου. Υπάρχουν και άλλες πάρα πολλές αρετές, ώστε δεν είναι δύσκολο να πει κάποιος για την αρετή ποια είναι η ουσία της.

Γ2. τῆς πόλεως: τήν πόλιν, τὰς πόλεις

οὔσαν: οὔσης, οὔσαι

παιδός: παίδων, παισίν

ποιεῖν: ποιήσιν

διελθεῖν: διέλθης

πράττειν: πέπραγμα

εἰπεῖν: εἰπέ

Γ3.α. καί... εἰσίν: κύρια πρόταση κρίσεως, καταφατική

ὥστε... ἀρετῆς πέρι: δευτερεύουσα συμπερασματική πρόταση

ὅ,τι ἐστίν: πλάγια ερωτηματική πρόταση, μερικής άγνοιας (αντικείμενο στο εἰπεῖν).

Γ3.β. πρῶτον: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου

τὰ τῆς πόλεως: σύστοιχο αντικείμενο του πράττειν

τοὺς ἐχθρούς: αντικείμενο του κακῶς (ποιεῖν)

μηδὲν: σύστοιχο αντικείμενο στο παθεῖν

οἰκεῖν: τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο στο απρόσωπο ρήμα δεῖ

κατήκοον: κατηγορούμενο στο εννοούμενο γυναῖκα (από το συνδετικό οὔσαν)

πάμπολλαι: επιθετικός προσδιορισμός στο ἀρεταί.